

JUDr. Jeroným TEJC
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 28. února 2026
Č.j. MSP-645/2025-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. M. V. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Okresního soudu Plzeň – město sp. zn. 5 T 30/2024

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněné M. V.,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Okresního soudu Plzeň – město, č. j. 5 T 30/2024–743, ze dne 23. 10. 2025, které nabylo právní moc dne 23. 10. 2025.

Okolnosti předcházející napadenému rozhodnutí

- 1 M. V. (dále jen „obviněná“) byla trestním příkazem Okresního soudu Plzeň–město ze dne 4. 9. 2024 č. j. 5 T 30/2024–671 (dále jen „trestní příkaz Okresní soudu Plzeň–město“) uznána vinnou z pokračujícího přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, z části ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Za toto jednání byla obviněná odsouzena podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, kdy jí byl tento trest podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněčně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Trestní příkaz nabyl ve vztahu k obviněné právní moc dne 2. 11. 2024, přičemž zkušební doba měla skončit dne 2. 11. 2026.

- 2 Rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 18. 3. 2025, č. j. 3 T 126/2024–112 (dále jen „*rozsudek Okresního soudu v Klatovech*“) byla obviněná uznána vinnou ze spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Za tento skutek a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterým byla uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu Plzeň–město byla obviněná odsouzena podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněčně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zároveň **zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň–město**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Rozsudek nabyl právní moci dne 18. 3. 2025.
- 3 Rozsudkem Okresního soudu Plzeň–město ze dne 7. 5. 2025 č. j. 1 T 39/2025–447 byla obviněná uznána vinnou pod body 1 až 7 pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pod body 8 až 13 pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kdy pod body 5 a částečně pod bodem 12 ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a pod body 2, 3 a 10 ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Za toto byla obviněná odsouzena podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců. Zároveň byl obviněné uložen trest podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku, kdy jí byl uložen trest zákazu pobytu na území statutárního města Plzeň v trvání 2 roků. Rozsudek nabyl právní moc dne 26. 6. 2025.

Napadené rozhodnutí

- 4 Usnesením Okresního soudu Plzeň–město ze dne 23. 10. 2025, č. j. 5 T 30/2025–743 (dále jen „*usnesení Okresního soudu Plzeň–město*“) byl podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku nařízen obviněné výkon trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který jí byl uložen trestním příkazem Okresního soudu Plzeň–město ze dne 4. 9. 2024, č. j. 5 T 30/2024–671, jehož výkon byl původně podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.
- 5 V souladu s § 136 odst. 3 trestního řádu nebylo vyhotoveno písemné odůvodnění tohoto usnesení, neboť státní zástupkyně i obviněná se bezprostředně po jeho oznámení vzdaly práva podání stížnosti, kdy obviněná tak učinila i za osoby k tomu ze zákona oprávněné a obě prohlásily, že nepožadují jeho písemné odůvodnění. Usnesení se tedy stalo pravomocné a vykonatelné ke dni 23. 10. 2025.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 6 Podle § 12 odst. 1 trestního zákoníku: „*Jen trestní zákon vymezuje trestné činy a stanoví trestní sankce, které lze za jejich spáchání uložit.*“
- 7 Podle § 37 odst. 1 trestního zákoníku: „*Trestní sankce lze ukládat jen na základě trestního zákona.*“
- 8 Podle § 43 odst. 2 trestního řádu. „*Soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 ...*“ přičemž „*Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachatelem rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.*“

- 9 Podle § 2 odst. 1 trestního řádu: „*Nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví tento zákon.*“
- 10 Podle § 11 odst. 1 písm. h) trestního řádu: „*Trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo jiného oprávněného orgánu pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno.*“
- 11 Podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku: „*Jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.*“
- 12 Podle § 315 odst. 2 trestního řádu: „*Rozhodnutí souvisící s výkonem trestů a ochranných opatření činí, není-li dále stanoveno něco jiného, soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.*“

Posouzení předmětné věci

- 13 S poukazem na ustanovení trestního zákoníku a trestního řádu, zmíněné v předchozím bodě, lze konstatovat, že touto stížností napadené usnesení vybočuje ze zákonných východisek. V důsledku toho považují vydané usnesení za nezákonné.
- 14 Za závažné pochybení v této trestní věci je třeba považovat skutečnost, že obviněné byl usnesením Okresního soudu Plzeň–město nařízen výkon trestu odnětí svobody, a to i přesto, že výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň–město byl již dříve zrušen v rámci ukládání souhrnného trestu v rozsudku Okresního soudu v Klatovech. Okresní soud Plzeň–město tedy nařídil obviněné výkon trestu odnětí svobody, který však již neměl zákonnou oporu a vytvořil tak protiprávní stav, kdy byl obviněné uložen výkon trestu odnětí svobody bez zákonného podkladu. Tohoto se dopustil přesto, že měl k dispozici opis z evidence rejstříku trestů obviněné (viz č. 1. 739 v trestním spisu), ze kterého jasně vyplývá, že výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň–město byl zrušen v rozsudku Okresního soudu v Klatovech.
- 15 Všechny shora uvedené skutečnosti dokládají, že v dané trestní věci nemělo být samosoudcem Okresního soudu Plzeň–město rozhodováno o nařízení výkonu původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, neboť tento podmíněný trest odnětí svobody byl již zrušen, jak bylo zmíněno v předchozím odstavci. Soudem, který měl případně rozhodovat, ve smyslu § 83 odst. 1 trestního zákoníku a § 315 odst. 2 trestního řádu, měl být Okresní soud v Klatovech, a to konkrétně v trestní věci vedené pod sp. zn. 3 T 126/2024.
- 16 S ohledem na rozsudek Okresního soudu Plzeň–město ze dne 7. 5. 2025 č. j. 1 T 39/2025–447 by v současné chvíli mohl Okresní soud v Klatovech v trestní věci vedené pod sp. zn. 3 T 126/2024 ve vztahu k obviněné nařídit z rozsudku ze dne 18. 3. 2025 výkon, původně podmíněně uloženého, trestu odnětí svobody, ve smyslu § 83 odst. 1 trestního zákoníku. Tohoto by mohl učinit, neboť obviněná ve zkušební době nevedla řádný život, rozsudek Okresního soudu Plzeň–město ze dne 7. 5. 2025 č. j. 1 T 39/2025–447 nabyl právní moc již v době běhu zkušební doby podmíněného trestu odnětí svobody z rozsudku Okresního soudu v Klatovech.

Pokud by Okresní soud v Klatovech nařídil výkon trestu odnětí svobody, mohl by nastat stav, kdy by byla obviněná trestána dvakrát za týž skutek.

- 17 Z výše uvedeného vyplývá, že usnesením Okresního soudu Plzeň–město, jež jednal mimo svou pravomoc, došlo k porušení zákona v neprospěch obviněné. Je nesporné, že průlom do právní moci rozhodnutí má místo pouze při zásadních a podstatných vadách, pro které nemůže napadené rozhodnutí obstát a když není možno trvat na jeho právní moci. Lze však mít za to, že usnesením Okresního soudu Plzeň–město ze dne 23. 10. 2025, č. j. 5 T 30/2025–743 došlo k takovému porušení zásad trestního práva, že ani zájem na zachování jeho právní moci nemůže převážit nad zájmem na zákonnosti a dodržování základních zásad trestního práva.
- 18 Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

- 19 S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:
- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Okresního soudu Plzeň–město ze dne 23. 10. 2025, č. j. 5 T 30/2025–743 byl v neprospěch obviněné M. V. porušen zákon v ustanovení § 37 odst. 1 trestního zákoníku a § 2 odst. 1 trestního řádu;
  - 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil usnesení Okresního soudu Plzeň–město ze dne 23. 10. 2025, č. j. 5 T 30/2025–743, jakož i další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.